

До неї - безнадійної

Микола Устиянович

1. Добрий день!

Добрий день! Щасть ти, боже! Ти плачеш? О диво.
Днесь Новий рік, чи знаєш? На лучах зорі
Плинуть в бряску рожевім хмарки задумчиво,
А в них райська колибель: надія і сни.

А ти плачеш? Днесь плачеш? Всяк бодай злудливо
Несе світ свій маленький в медові сади
І колишесь. А тобі ж послідне огниво
Пирсло? Само ля пекло родить твої дні?..

О, то плач же, плач, бідна! Ридай, нещаслива!
Єсли еще для тебе єсть душа жичлива,
Одна тільки на світі, припадь до єй груді

І там вилий всю болізню, все горе твоє,
Наридайся доволі, а легко ти буде.
А ти прайдай! Кому днесь і сліз не стає.

2. Добрий вечір!

Добрий вечір! Ти плачеш? Плачеш без престанку.
Ніт на землі листочка для твоїх зріниць?
Ніт на світі для тебе нових днів поранку?
Ніт ли даже і злуди обильних криниць?

І друга ніт?.. О боже, як пліненна бранка,
Сама єдна посеред мільйонів лиць,
Прикована навіки до судьби кайданка,
Глядиш в ніч степовую без дна і границь?

О стій, бідна! Глянь в себе глибоко, глибоко,
В душу, в серце устреми безнадійне око,
А знайдеш там хрест божий, а під ним котвицю.

А над ним світ незнаний, біліший від дня,
Ясніший над всі звізди, над сонць лискавицю...
О щасливий, хто в серцю не стратив хреста!

3. Добраніч!

Чи-сь утихла? Добраніч, цвітко бліда!
Добраніч! Спи солодко, спи, о спи мирненько,
Восток ярі погибшой да сяде тихенько
На вічки ти і розхилить раю ворота.

А свят ангел да стане при тобі близенько
І положить долоню, где рана твоя,
І нашепче ти в ухо, і в душу, в серденько,
І леготом повіє з ясного крила.

І покаже здалека овії хороми,
Где сквар сонця не жгає, не б'ють тучі-громи
І вихор більше долі з коренем не рве.

О добраніч, добраніч! Спи, спи, дорога,
Життє наше спливає серед бур, нуждая.
Ангел божий невинних за руку веде.